

ИВАН ВАЗОВ
ЦАРЯТ В БЯЛА

chitanka.info

Сред селото, на поляна,
гайдата пици
и хорото се зафана,
буйно се върти.

Моми скачат пременени
с пролетни венци,
до тях с шапки накривени
младите момци.

Пред хоро (каква картина!)
царят е на трон.
В тая весела дружина
весел е и он.

И пред него селци прости
стоят прави там:
царят им дошъл на гости —
празник е голям!

Те се чудят, те очакват
що ли ще рече!
Доживяха, за да видат
царското лице.

Ала той им дума: „Братци,
седнете и вий!“ —
Всички сядат. Всяко сърце
сладко в гърди бий.

Те в ума си бога фаят
и всички наред
си чибучките запаят,
кат пред своя кмет.

Той ги гледа, той ги пита
с глас приветен, тих
и за хора той ги счита,
става равен с них.

И в очи им се набират
сълзи в тоя миг,
и се чудят как разбират
неговът език.

Гайда ручи и момите.
скачат, рипат с смях,
и провикват се момците
весело до тях.

И при тия прости хижси,
при тоз весел звук
цар забравя слава, грижи,
трон и Петербург.

А пък селци се подръпнат
и другар с другар
се поглеждат и си шъпнат:
„Колко харен цар!“

Свищов, август 1877

(Историята и подробностите в това стихотворение са истински!)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.